

ŁUKASZ CYWICKI

ORCID: 0000-0002-7221-8290

IX edycja Konkursu o Nagrodę im. Jerzego Panka

Dziewiąta edycja Konkursu o Nagrodę im. Jerzego Panka za najlepszy dyplom artystyczny to kolejna okazja do zapoznania się z najlepszymi dyplomami magisterskimi kierunków Grafika i Sztuki Wizualne, jakie powstały w roku akademickim 2016/2017 na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Pierwszej selekcji dokonują już na wstępie sami promotorzy, którzy jako opiekunowie czuwają nad rozwojem indywidualnych cech artystycznych studenta oraz finalnym kształtem ich dyplomów. Spośród wielu dzieł najciekawsze, najbardziej dojrzałe artystycznie zostają wybrane do konkursu. I tym razem wybór nie był łatwy, a znalezienie się wśród grona nominowanych do nagrody jest już sporym wyróżnieniem dla autorów. Oceny dyplomów dokonuje corocznie na nowo powoływana Rada Kapituły, która składa się z pracowników dydaktycznych Wydziału Sztuki. Ich zadaniem jest przeglądnięcie wszystkich dokumentacji i wyłonienie w tajnym głosowaniu laureata oraz przyznanie dwóch równorzędnych wyróżnień.

Do IX edycji Konkursu o Nagrodę im. Jerzego Panka promotorzy wytypowali 36 dyplomów z każdej dziedziny sztuki. Mamy więc przedstawicieli grafiki warsztatowej, grafiki projektowej, rysunku, rzeźby, malarstwa oraz fotografii, grafiki cyfrowej, mediów i intermedii. Niektórzy absolwenci zostali podwójnie docenieni przez nominujących ich profesorów. Posiedzenie Kapituły Nagrody w składzie: prof. UR Antoni Nikiel – dziekan Wydziału Sztuki – przewodniczący, prof. zw. Stanisław Białogłowicz, prof. UR Jadwiga Sawicka, prof. UR Józef Jerzy Kierski, dr Agnieszka Lech-Bińczycka, dr Krzysztof Pisarek, dr Łukasz Cywicky – sekretarz konkursu (bez prawa głosu), dr Grzegorz Frydryk – protokolant (bez prawa głosu), miało miejsce 8 listopada 2017 r. Decyzją Kapituły Nagrody laureatem IX edycji Konkursu o Nagrodę im. Jerzego Panka za najlepszy dyplom

artystyczny Wydziału Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego został **Łukasz Kuśnierz**, za dyplom zrealizowany w Pracowni Grafiki Multimedialnej pod kierunkiem prof. UR Jana Macieja Maciucha i dra Krzysztofa Pisarka.

Obraz zamknięty

Studiowanie historii i zasad działania fotografii pozwoliło mi na podjęcie kolejnych kroków w twórczości. Fotografia analogowa, jak i camera obscura, szlifowała moje umiejętności przy każdej nowej realizacji. Nie można nauczyć się rysowania światłem jedynie przez lekturę książki czy obserwację. Metoda prób i błędów jest tu niezbędna, aby doprowadzić swój umysł postrzegania rzeczywistości do perfekcji. Fotografia nie jest kopiowaniem tego, co już widzimy, lecz odzwierciedleniem naszej wyobraźni. Nasz punkt widzenia otaczającego świata chcemy pokazać odbiorcy i wciągnąć go – przez zdjęcia – do jego sedna. Wszystko zależy od tego, w jaki sposób to zrobimy i czy umiejętnie posługujemy się światłem. Wiedzę zdobytyą podczas nauki mogłem wykorzystać do stworzenia czegoś nowego, a zarazem występującego w naturze już od bardzo dawna. Prace, które stworzyłem, utwierdziły mnie w przekonaniu, że fotografia zaczyna się już podczas wschodu słońca. Umiejętne wykorzystanie światła pozwala na obejście standardów narzuconych przez współczesność. Aparat stracił znaczenie jako nierozłączny element fotografii. Jest jedynie dla mnie dodatkiem, dzięki któremu moja praca może być przyjemniejsza bądź łatwiejsza. Mimo wszystko odrzuciłem wygodę, która nie daje mi satysfakcji, chociaż w moich słowach czuć ironię, ponieważ musiałem użyć lustrzanki cyfrowej, by sfotografować swoje działania. Faktem jest natomiast, że nic ona nie wnosi i nie jest potrzebna, by pokazać to, co udało mi się stworzyć. Wizja pokazania pomieszczeń, które zostały użyte do stworzenia cyklu moich prac, zmusiła mnie jednak do jego użycia. Mógłbym powiedzieć i nie odbiegałoby

Łukasz Kuśnierz, *Obraz zamknięty*, 2016/2017, druk pigmentowy, 70 × 100 cm, fot. z archiwum konkursu

to od prawdy, że udało mi się sfotografować wewnątrz aparatu. Fotografia w fotografii czy aparat w aparacie? Oba te stwierdzenia nie przekonują mnie i nie mają sensu, jeśli zagłębić się w to, co chciałem przekazać. Sprowadzenie fotografii do minimum i udowodnienie, że samo światło już potrafi tworzyć bez ingerencji człowieka, było dla mnie priorytetem. Musiałem wykazać tylko, że otaczają nas obrazy wszędzie i nie zdajemy sobie z tego sprawy.

Etap pracy

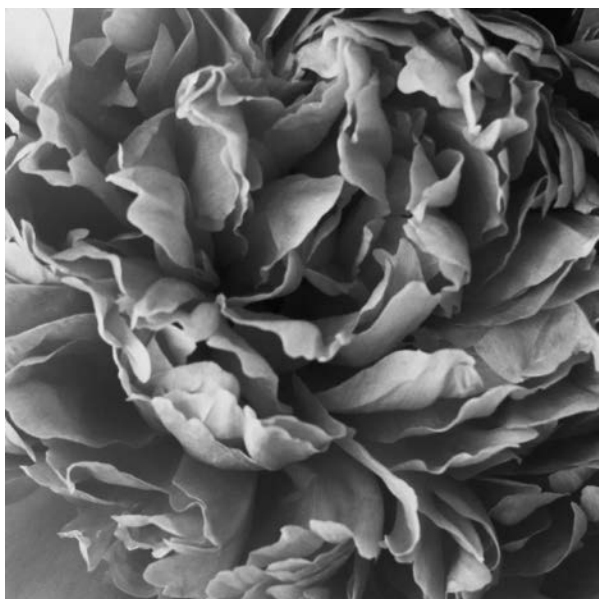
Każde wnętrze skrywa w sobie wielki potencjał. Wszystko zależy od tego, co kryje się po drugiej stronie okna i w jaki sposób wykorzystamy światło. Z ciemnego, ponurego

pomieszczenia stworzyłem tętniący życiem odwrócony świat. W swojej pracy chciałem pokazać sedno fotografii poprzez znalezienie się w samym jej centrum. Cykl obrazów zamkniętych powstał przez zastosowanie działania camera obscura. W każdym z wewnątrz, okna zostały wyciemnione folią, w której przez wycięty otwór wpadające światło tworzyło odwrócony obraz z zewnątrz. Ostrość rzucanego obrazu była uwarunkowana odpowiednią wielkością otworu, a także warunkami pogodowymi. Pomieszczenia oraz powstałe w nich obrazy zostały sfotografowane lustrzanką cyfrową z odpowiednio ustawionym czasem naświetlania.

ŁUKASZ KUŚNIERZ

Przyznano także dwa równorzędne wyróżnienia dla **Katarzyny Bąk** za dyplom zrealizowany również w Pracowni Grafiki Multimedialnej pod kierunkiem prof. UR Jana Macieja Maciucha i dra Krzysztofa Pisarka oraz **Patrycji Konieczko** za dyplom z grafiki warsztatowej zrealizowany w Pracowni Grafiki Warsztatowej – druk wklęsły, pod kierunkiem dr hab. Agnieszki Dobosz-Bruchnalskiej.

kobiecego ciała oraz próbę zestawiania ich z wyżej wspomnianymi obrazami. Zależało mi na zderzeniu pozornie różnych materii, które przy odpowiednim układzie mogą spójnie funkcjonować. Podobieństwa, a niekiedy kontrasty, odnajdywałam w układach kompozycyjnych, formach, fakturach i światłocieniu. Czasem analogie narzucały się od razu, wymuszały skojarzenia, ale również zdawały się stanowić pewną zagadkę. Połączone w pary fotogra-

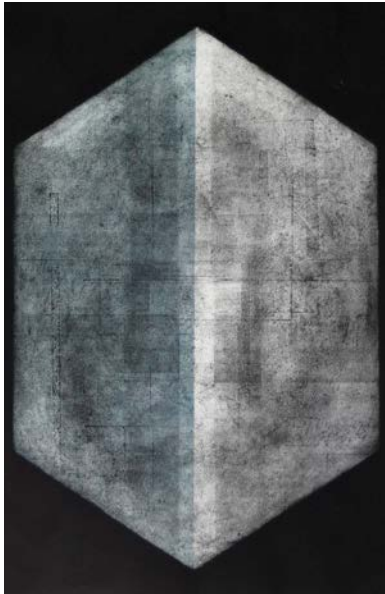
Katarzyna Bąk, *Dopełnienia*, zestaw 5, 2017, fotografia cyfrowa, 20 × 20 cm, fot. z archiwum konkursu

Katarzyna Bąk, *Dopełnienia*, zestaw 5, 2017, fotografia cyfrowa, 20 × 20 cm, fot. z archiwum konkursu

Aparat fotograficzny jest moim wieloletnim towarzyszem podczas codziennych zajęć, spacerów, a przede wszystkim podróży. Rejestruję nim ulotność chwil, pozornie nic nieznaczące detale, zmienne zachodzące w naturze, a najogólniej – wszystko, co wzbudzi moje zainteresowanie. W ten sposób powstało osobiste archiwum, będące zapisem moich obserwacji i emocji. Powracając często do swoich zdjęć, przeglądając je wielokrotnie, zaczęłam odnajdywać w poszczególnych fotografiach pejzażu, roślin i obiektów pewne podobieństwa do aktu. Moje obserwacje skłoniły mnie do rozszerzenia zbioru o fotografie

nie dopełniają się nawzajem, pozwalają spojrzeć szerzej na otaczający nas świat, być może, lepiej go zrozumieć. Cykl „Dopełnienia” jest fotograficznym zapisem kilku lat z życia, świadectwem mojego pojmowania otaczającej nas rzeczywistości. Składa się z dwudziestu czarno-białych zestawów, zawierających po dwie fotografie. Zamknięcie formatu w kwadracie 20 × 20 miało na celu nadanie im kameralnego, bardziej intymnego charakteru.

Patrycja Konieczko, *Wrota II*, 2017,
druk wklęsły, 106 x 74 cm,
fot. z archiwum konkursu

Laureaci IX edycji Konkursu o Nagrodę im. Jerzego Panka za najlepszy dyplom artystyczny Wydziału Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Od lewej: prof. UR Józef Jerzy Kierski, dr Łukasz Cywicki, mgr Łukasz Kuśnierz – laureat Głównej Nagrody, wyróżnione mgr Patrycja Konieczko oraz mgr Katarzyna Bąk, prof. UR Antoni Nikiel – dziekan Wydziału Sztuki, prodziekani – dr Magdalena Uchman, prof. Tadeusz Nuckowski, prof. UR Marek Olszyński. Fot. z archiwum konkursu

METAFOR-MY. Rozważania o życiu

W ciągu całego życia człowiek szuka odpowiedzi na wiele zadanych przez siebie pytań – łatwych bądź trudnych. Od nich właśnie wyszłam, tworząc swój dyplom artystyczny. Życie, czym jest? Jak je rozumiem? Jak postrzegam? Te pytania i wiele podobnych to fundament mojej twórczości, w której staram się na nie odpowiedzieć, próbuję zrozumieć świat lepiej, codzienność i los człowieka w tym świecie. „Metafor-my. Rozważania o życiu” – tak nazwałam cykl grafik wykonanych w technikach wklęsłodruku. Przy wykorzystaniu blach i alternatywnie tektur do opracowywania matryc w formacie 100 x 70. To cykl brył, jakie mimo oszczędnej formy mają nieść w sobie kilka moich spostrzeżeń – metafor, które kojarzę z życiem i pewnymi jego etapami. Są próbą mówienia o ważnych dla mnie tematach w sposób bardzo oszczędny, zachowując minimalną formę, wręcz symboliczną, nienachalną, by bez zbędnych ozdobników przedstawić ideę, która wiodła mnie od samego początku tworzenia tych grafik. Prace nawiązują do narodzin, życia jako drogi, śmierci, rozważań co czeka człowieka po niej i życia jako pełni łączącej wszystkie etapy w całość. Chcę podkreślić, że wszystkie powstałe grafiki są jedynie próbą odnalezienia odpowiedzi i poszukiwaniem odpowiedniej formy.

PATRYCJA KONIECZKO

Uroczystość wręczenia Nagrody im. Jerzego Panka za Najlepszy Dyplom Wydziału Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego połączoną z otwarciem pokonkursowej wystawy dyplomowych prac artystycznych miała miejsce 16 listopada 2017 r. o godz. 14.00 w Galerii Wydziału Sztuki UR im. prof. Włodzimierza Kotkowskiego.